

LENS

Editor: Luminița Bratu

Copertă: Flory Preda

Tehnoredactare: Florența Sava

Corectură: Roxana Barbu și Georgeta Nicolae

We know
books

Titlul original: LOST PILLARS OF ENOH

Copyright © 2021 by Tobias Churton

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or utilized in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without permission in writing from the publisher.

Copyright © as state din the original English language edition.

Copyright © 2024 Editura Prestige

pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CHURTON, TOBIAS

Stâlpii pierduți ai lui Enoh : atunci când știința și religia erau una / Tobias Churton ; trad. de Mihai Valentin Vladimirescu. - București : Prestige, 2024

ISBN 978-630-332-026-7

I. Vladimirescu, Mihai Valentin (trad.)

2

Tel.: 0732.55.88.33

www.edituraprestige.ro

www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Tobias Churton

STÂLPII PIERDUȚI AI LUI ENOH

ATUNCI CÂND ȘTIINȚA
ȘI RELIGIA ERAU UNA

Traducere de Mihai Valentin Vladimirescu

PRESTIGE

București - 2024

Cuprins

Prefață	
Proveniența	11
<i>O notă despre momentul apariției acestei cărți ...</i>	12
Partea întâi	
Stâlpii pierduți în Antichitate	15
Capitolul 1 - Salvarea cunoștințelor de la catastrofă.	
Prima poveste arheologică din lume.....	17
<i>Nefilimii .....</i>	<i>22</i>
<i>Unde ar putea fi găsit stâlpul supraviețuitor</i>	
<i>al lui Josephus? .....</i>	<i>28</i>
Capitolul 2 - „Setiți” în Egipt?	36
Capitolul 3 - Enoh și Hermes.....	50
<i>Urmărind mitul.....</i>	<i>59</i>
<i>Tableta de smarald.....</i>	<i>65</i>
Capitolul 4 - Apariția unui sentiment al pierderii.....	68
<i>Cei căzuți.....</i>	<i>78</i>
<i>Gnosticii: întoarcerea setiților.....</i>	<i>81</i>
Capitolul 5 - Cât de veche este teologia antică?.....	94
Capitolul 6 - O istorie concisă a religiei	106
Capitolul 7 - De la apocaliptic la gnoză	
și înapoi la religie	122

reunificarea fragmentelor.....	139
Capitolul 8 - Viziunea unitivă.....	141
<i>Kabbala</i>	141
<i>Ramon Llull (1232 - circa 1316)</i>	149
<i>Alambicul din Florența:</i> <i>filosofia hermetică renăscută</i>	155
Capitolul 9 - Restaurarea armoniei.....	165
<i>De la Soare la infinit</i>	165
<i>Francesco Giorgi: armonia cosmică</i>	175
<i>Copernic</i>	181
<i>Giordano Bruno (1548 -1600)</i>	193
Capitolul 10 - Stâlpii pierduți ai Francmasoneriei.....	205
<i>Dovezi medievale târzii,</i> <i>referitoare la stâlpii antediluvieni</i>	208
<i>Zidărie antediluviană</i>	228
Capitolul 11 - Masoneria ezoterică și misterul „Accepției”	234
<i>John Dee și matematica primară</i>	261
Capitolul 12 - Întoarcerea lui Enoh.....	269
<i>„Din Egipt am chemat pe Fiul Meu”</i>	276
Capitolul 13 - Isaac Newton	290
Capitolul 14 - „O istorie a coruperii sufletului omului”	304
<i>Templul înțelepciunii</i>	305
<i>Anticii știa deja</i>	307

<i>Newton și „daimon”</i>	317

Capitolul 15 - Pasiunea pentru Antichități	325
<i>Stukeley și Blake</i>	325
<i>Stukeley, francmasoneria și Prisca Sapientia</i>	338
Capitolul 16 - Blake și religia originală	344
<i>Toate religiile sunt una</i>	349
Capitolul 17 - De la Iluminism la Teosofie	358
<i>Persistența unității antediluviene</i> <i>a științei și religiei</i>	358
<i>Tradiția</i>	361
<i>Saint-Yves d'Alveydre</i>	365
<i>Doctrina secretă</i>	370
<i>Probleme cu influența teosofică</i>	383
Capitolul 18 - Scopul religiei, metoda științei.....	387
<i>Aleister Crowley și Thelema</i>	387
<i>Știința și mitologia antediluviană</i>	399

Partea a treia

Întoarcerea în paradis	405
Capitolul 19 - Înapoi la Unu.....	407
<i>Comuniunea esențială</i> <i>în sistemele ezoterice</i>	414
<i>Religie pentru viitor</i>	421
Capitolul 20 - Întoarcerea stâlpului pierdut	424
Note.....	429
Bibliografie	435

LBRIS

We know
books

PARTEA ÎNTÂI

**STÂLPII PIERDUȚI
ÎN ANTICHITATE**

Capitolul 1

Salvarea cunoștințelor de la catastrofă

Prima poveste arheologică din lume

Investigația noastră începe cu o poveste puțin cunoscută despre originile cunoașterii - puțin cunoscută, dar nu lipsită de influență și, probabil, prima poveste de arheologie din lume pe care istoricul evreu Flavius Josephus a scris-o în anii 80 ai secolului I e.n., adică la aproximativ cincizeci de ani, după ce compatriotul său Iisus a fost răstignit.

Oaspete al dinastiei imperiale Flaviene din Roma (de unde și numele de „Flavius”), Josephus a sperat că istoria sa - *Antichitățile evreilor* - îi va ajuta pe cititorii romani de limbă greacă să aprecieze mai bine poporul evreu. Acest lucru a fost binevenit. Mii de războinici evrei fuseseră măcelăriți în cele două decenii anterioare de către trupele imperiale, care se confruntau cu fanatici, cu motivații religioase, care încercau să răstoarne jurisdicția romană. După ce s-a alăturat el însuși rebelilor în primele etape ale războiului, Josephus s-a supus cu viclenie Romei,

LIBRIS We know books
proclamând că generalul roman Vespasian împlinea așteptarea larg răspândită în Orient de a avea un mântuitor. Atunci când Vespasian a instaurat dinastia Flaviană, ca împărat, în anul 69 e.n., Josephus a fost răsplătit.

Josephus dorea să le demonstreze romanilor că nu toți evreii erau rebeli înverșunați și nici nu aderau în mod constant la convingeri iraționale. Dimpotrivă, strămoșii lui Josephus erau, după standardele romane, oameni raționali, care mențineau tradiții inteligibile susținute de texte antice onorabile, compilate cu mult înainte de începerea istoriei romane. Încrezător în misiunea sa, Josephus credea că prezentând istoria evreiască păstra adevărul pentru întreaga umanitate, deoarece istoria evreiască îi ducea pe toți înapoi, la începuturi. Descendența primului om

Fig. 1.1. Josephus (37-100 e.n.), o gravură romantizată

este descrisă de Josephus în capitolul al doilea, din *Antichități*: Adam nu a fost doar strămoșul evreilor, ci și al romanilor. Cu toate acestea, omenirea a avut un început prost. Fiul lui Adam, Cain, a fost tatăl unui șir de oameni răi, pătați de crima scandaloasă, comisă de Cain asupra fratelui său credincios, Abel. Din fericire, Adam și Eva au avut un al treilea fiu, Set. Descendenții lui Set s-au remarcat prin devotamentul lor față de Dumnezeu și printr-o conduită respectuoasă față de creațiile divinității, virtuți pentru care au fost răsplățiți, cu acces la înțelegerea unor cunoștințe superioare.

Josephus descrie lucrurile superioare în termeni de conștientizare a lui Dumnezeu, inventivitate prevăzătoare și cunoașterea astronomiei.

Ei au descoperit înțelepciunea lucrurilor cerești și a stelelor care împodobesc țaria. Pentru ca oamenii să nu rămână fără aceste descoperiri, mai înainte ca ele să ajungă la îndemâna lor, fiindcă Adam le prezisese că toate erau sortite pieirii fie prin pârjolul focului, fie prin prăpădul și năvala apelor revărsate, ei au înălțat două coloane: una făcută din cărămizi, iar alta, din piatră. Pe amândouă au fost înscrise descoperirile lor, astfel încât, dacă potopul ploilor ar fi nimicित coloana din cărămizi, măcar coloana din piatră rămasă în picioare să le transmită oamenilor inscripțiile astronomice, înștiințându-i totodată că ele fuseseră săpate și pe coloane de cărămizi. Coloana de piatră a dăinuit până azi în țara Siriei.¹

Imaginea convingătoare a lui Josephus despre stâlpii antediluvieni este unică. Ea nu apare nicăieri în Biblia ebraică. În Biblie, stâlpii au, în general, mai multă presă negativă decât pozitivă, deoarece profeții evrei îi asociază în mod constant cu idolatria. Nu știm de unde a luat Josephus povestea sa despre stâlpi sau - și acest lucru este important - ce anume s-a pierdut din povestea originală, în relatarea mai degrabă dezinvoltă a lui Josephus. Spun acest lucru pentru că istoria lui sare în mod frecvent peste ceea ce nonevreeii ar putea găsi dificil de înțeles. Povestea lui Josephus despre stâlpi utilizează stilul său distinctiv de apologetică ameliorativă, urbană și filosofică.

De exemplu, Josephus nu insistă asupra faptului că incendiile și inundațiile au fost pedepse oribile trimise de o divinitate indignată, hotărâtă să extermine omenirea și toate celelalte lucruri de pe pământ. Este posibil ca Josephus să fi bănuțit că un astfel de accent ar putea ofensa publicul său de alte credințe, cu nuanță de răzbu-nare neîngrădită sau fanatică, și știa foarte bine că predicțiile apocaliptice ale unui sfârșit iminent al lumii în favoarea unui salvator național au fost cele care îi motivaseră recent pe zeloții evrei să se ridice împotriva Romei. Astfel de activități îi făceau pe evrei să pară suspecti, iar asta ducea la taxarea lor, Roma rechiziționând vechile taxe pentru templu, chiar și după ce templul din Ierusalim a încetat să mai existe.

În relatarea sa rațională, universalizată, stâlpii lui Josephus (sau *stelae*) din cărămidă și din piatră au fost ridicăți pentru a păstra descoperirile care, altfel, ar fi dispărut, în caz de cataclisme, chiar dacă supraviețuitorii ar fi negat că ar fi știut de ei.

Josephus subliniază beneficiul educativ pentru toți oamenii. El era conștient că prezicerile despre diluviile terestre nu se limitau la evrei. Romanii educați cunoșteau relatarea filosofului grec Platon din Timaeus, scrisă în jurul anului 360 î.e.n., despre cum marea insulă Atlantida s-a scufundat sub valuri neiertătoare. În relatarea lui Platon, un preot egiptean îl informează pe grecul Solon că Egiptul a evitat devastările cauzate de inundații care au distrus alte țări, datorită geografiei binecuvântate și gestionării inteligente a Nilului. Astfel, în narațiunea lui Josephus, previziunile lui Adam, cu privire la distrugerile prin apă și foc, îl dezvăluie pe Adam, mai degrabă, ca pe un ghicitor înțelept, decât ca pe un profet neistovit al nenorocirilor. Mai mult, pentru a adăuga un semn de bună-credință - și pentru a reaminti că era o istorie reală despre lucruri reale, pe care istoricul încerca să le transmită -, Josephus a adăugat un codicil intrigant: unul dintre stâlpii setieni putea fi încă găsit.

Având în vedere că Josephus spune despre stâlpul de piatră că putea să supraviețuiască unei inundații, probabil că este vorba despre stâlpul de piatră care a rămas în „țara Siriei”. Faptul că Dumnezeu s-a simțit obligat să distrugă ființele umane prin apă este prezentat de Josephus ca o pedeapsă adecvată, survenită unei provocări: toți, în afară de Noe și de rudele sale apropiate, deveniseră răi, dornici de distrugere. Dumnezeu urma să înlocuiască sămânța putredă cu o rasă curată. Romanii înțelegeau necesitatea de a impune măsuri punitive celor care nu onorau puterea divină, așa că Josephus a reușit să meargă în vârful picioarelor pe funie, arătând că Dumnezeul evreilor favoriza, de asemenea, ordinea, dreptatea

și onoarea și că pedepsele lui Dumnezeu, deși severe, erau totuși juste, emblematice pentru un judecător incoruptibil al omenirii. Într-adevăr, Dumnezeul din Geneză ar putea fi comparat cu puterea romană crudă, așa cum este descrisă într-un discurs celebru pe care istoricul roman Tacitus îl atribuie căpeteniei Caledoniene inamice, Calgacus: „Ei fac un deșert și îi spun pace”.*

Nefilimii

Raționalizarea de către Josephus a ceea ce el a considerat a fi relatarea lui Moise, referitoare la istoria umană timpurie (Geneza), este evidentă în modul în care tratează acumularea Potopului. Priviți relatarea din cartea Genezei (6:1-8, versiunea regelui Iacob). Aceasta prezintă semne clare că a fost editată sau cenzurată, probabil, din cauza conținutului său ambiguu și potențial deranjant.

Când oamenii au început să se înmulțească pe fața pământului și li s-au născut fiice,

Fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau frumoase și le-au luat de soții pe toate cele pe care le-au ales.

Și Domnul a zis: „Duhul Meu nu se va lupta mereu cu omul, căci și el este carne; dar zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani.”

* Potrivit lui Tacitus (circa 56-circa 120 e.n.), discursul a fost ținut exact în momentul în care Josephus scria și se referea la bătălia de la Mons Graupius din Scoția, din 83 sau 84 e.n.; Tacitus, Agricola, 29-38.

Erau uriași pe pământ în acele zile; și după aceea, când fiii lui Dumnezeu au intrat la fiicele oamenilor, iar acestea le-au născut copii, au devenit puternicii [ebraică: gibborim], care erau vestiții viteji din vechime

Și Dumnezeu a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că orice închipuire a gândurilor inimii lui era mereu numai rău.

Și S-a căit Domnul că a făcut pe om pe pământ și S-a mâhnit în inima lui.

Și Domnul a zis: „Îl voi nimici omul pe care l-am creat de pe fața pământului, atât omul, cât și animalele, târâtoarele și păsările cerului, pentru că Mă căiesc că i-am făcut.”

Dar Noe a găsit har în ochii Domnului.

Iată fundamentele sau rămășițele fragmentare ale unei povești amplificate (sau reconstruite) pentru prima dată în Cartea apocaliptică a lui Enoh (circa secolele II-I î.e.n.). Și în zilele noastre, povestea a provocat speculații, astfel încât, particularitatea sa referitoare la „nephilim” (tradus, în mod incert, în Biblia regelui Iacob, ca „giganți”, de la „gigantes” din Septuaginta) a atras multiple interpretări, ceea ce nu este surprinzător, având în vedere dificultățile pasajului. Nu este clar în Geneză dacă există o relație directă între „uriași” și relațiile sexuale blestemate „ulterioare”, atribuite fiilor lui Dumnezeu cu fiicele oamenilor. Se presupune adesea că uriașii au rezultat din fecundarea de către fiii lui Dumnezeu a unor femei muritoare.

În acest context, un fiu al lui Dumnezeu, se referă, pe baza altor surse biblice, ca fiind un înger (ebraicul *malach*